

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque électronique suisse

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Κ Α,
Β Ο Υ Κ Ο Α Ι Κ Α, ἔ
Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α.

*Vetustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata quae
supersunt.*

Accesit huic editioni

*Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus.*

Cetera sequentes paginae indicant.

G E N E V A E.

Apud Iohann. Vignon.
M. DC. X X.

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater ea qua in priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:
Primum Græca ut quàm emendatissimè ederentur e-
peram studiosè dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.

Tertiò, quadam adunximus carmina partim Theocri-
ti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant: qua-
dam etiam qua in nullis reperias.

Musæi quoque pœma & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.

Postremò, Isaaci Hortiboni Lætionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
pœtarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.

I. CRISPINI de sua editione
Ἰσχυρ.

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?

88 | 4329

R I
ater
be:
r o-
me-
ocri-
qua-
quia
rum
rum
tur.
è:
a y

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO,

IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defessum laboribus
quid vetat in amœnos nonnunquam
Poëtarum hortos requiescendi gratia
excurrere? Sanè fuit ea mihi iam dudum
in promouendis (quoad potui) literarum
studiis voluntas, vt quum à grauioribus illis, imò
primariis Autoribus edendis otij quid superesset,
secundariis qui ad humanitatem pertinent, impen-
derem. Maximè verò iis qui viciniore origini,
vt Plato monet in Philebo, minus attractarum sor-
dium habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus
idem efficiunt, quod pictores præstant suis pi-
gmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque ge-
neris coloribus scitè omnino adhibitis & elegan-
ter. Ac quum superioribus annis ab Homero Poë-
tarum principe cœptum esset, nunc alterum ab il-
lo, Hesiodum Aserzum illi ἠμύρονον, Theognidem
quoque & Phocylidem: Theocritum aliòsque pri-
marios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ
scriptionis dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediatur circumge-
stantem, Distinximus quidem eos veluti in tres

O E C O N O M I A

operibus τῶν σωζομένων : secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλιογράφοις : tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γνωμολόγοις hac ex guttate dedimus, vt in vnum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolę tabula demonstra- bit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est plu- ribus recensendum : ipsa re cognoscent candidi Le- ctiores : ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poëtarum lectionem remorer, aut verecun- dię terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitam operam atque indu- striam studiosis nec inutilem nec ingratam futu- ram, cum & Latina versio, quę de Gręcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quę necessaria erant, huiusque enchliridioli modu- lo potissimum conveniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Gręcè at- que Latine doctissimus: multa etiam apud B. Mar- cuardum contulit C. Auberius Triumcurianus, præ- fertim in iis quę Simmię Rhodio attribuuntur: quę præterquam quod sunt ἀνίγματα arbitrato veteris Autoris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pedia- s- mus Theocriti Σύριχα declaraturus, quantis dif- ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver- bis: τὸ δὴ τῆς Θεοκρίτου σύριχα ἀνίγματι μὲ ὅμοιον, διὰ τε τὴν ἤδη μεταλήψαν πύμωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀπρο- βλεπῶς ἤδη μνημονοβηθῶν ἰσορριῶν ἔχουσαι, καὶ τὸ ἐλλειπίς τῆς συντάξεως· ἢ ταῦτα μὴ καὶ τὴν ἀπικλήσασθαι ἀλλὰ πᾶσι ἐκφυλον, πολλὰ ἔμποιούσαν ἀσάφειαν. Quę sanè præfatio æquius de Ovo, Alis, ac Securi, æni- gmaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiz commentis prædici vsurparique meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco non abs re præsumur, vt intelligant studiosi adolescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed referros tanta Poetarum veterum gazæ, tum multiplici rerum sententiarumque grauitate ac varietate plenos, vt maiora volumina non solum operarum & operis difficultate superent, verum etiam vtilitatem grato compendio (his præsertim temporibus alioqui perturbatissimis) coniunctam habeant.

POETARVM QVI TRIBus distinctis libris, vno tamen *in xde die* comprehenduntur, catalogus.

I.

GEORGICA HESIODI ASCRÆI, OPERA & DIËS.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius autoritas tanta erat vt ipsius carmina tanquam oracula & *aliquid* quædam communi sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de v. v. libris*, quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. ij.

OECONOMIA

Annotationes in *Ερως η̄ Ημερας*, Philippo Mel. potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretenſi communicata, plurimum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITIS SYRACUSII Eidyllia, apta ad Poeticæ principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Herodas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ 1. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V.V. Vinſemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII.

O V U M. A L A S. S E C V R I M

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Auberius.

MOSCHI Syracusij.

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. M. Kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Ecd. Iamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineri, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitæ.

TOTIVS OPERIS.

PHOENICIDIS poema admonitorium.
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
Amerpachij aliorumq; observationibus illustrata.

SOLOMIS sententia quæ supersunt,

TYRTÆI varia,

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAUMACHII,

PANTASIDIS,

ORPHEI.

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACHI,

EVENI PARII,

ERATOSTHENIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METRODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
cula non sine honoris præfatione citant, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenzus, Dion, Chrysothomus, Philo Iudæus: ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilii cognomento Magnus.

HOS POETAS INSEQUITUR
eadem tertia Enchiridij parte,

SENARIORUM Libellus, continens alio-
rum quoque Poëtarum sententias: quemadmo-
dum ex Indice ad calcem illius tertiæ partis
apposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index commo-
strat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius Lacon aut Mileſius, Elegiarum ſcriptor, & tibicen, qui carminibus ſuis fertur Lacedæmoniis, cùm aduerſus Melle-
nios bellum gereret, victoriæ author fuiſſe. Eſt aut̃
vetuſtiſſ. vtpote qui eodem tempore cum ſeptē (qui
vocantur) ſapientibus vixerit: aut etiam antiquior.
Floruit ſaltem circa 35. Olymp. Scripſit præcepta vi-
tæ verſibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX TYRTÆO,

De virtute.

ON memorandus mihi vir, nec in pretio
habendus videtur,
Seu virtutis pedum ſeu gratia luſta:
Neque ſi Cyclopum habeat magnitudinem
& robur,

Et currendo vincat Thracium Aquilonem.

Et forma ſit vel ipſo Tithone præſtantior,

Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyræ reges

Neque ſi Tantalidem Pelopem regno vincat,

Linguamque Adraſti ſuauiſſimam habeat:

Neque ſi gloriã omnẽ præter bellicã fortitudinem habeat.

Non enim vir bonus eſt in bello,

Si non ſuſtineat cadem videre cruentam,

Et propius hoſtem ſtare cupiat.

Hæc virtus eſt hoc optimum inter homines præmiũ,

Et maximè decorat virum iuuentem, à quo geritur.

Communẽ hæc bonum eſt civitati, & uniuerſo populo,

Si quis vir progressus inter pugnantes in prima acie

Conſtanter, turpiſque ſi ge præſus obliuiſcatur, (maneat)

Vitam & animum patientem obijciens periculo,

Τυρ-
ταίος, ἢ
κεδαιμόν-
ποιήσαι.
σφοδρῶς. ἢ
πλάδα. ἢ
μισήσει.

Νικῶν ἢ
Οὐδ' εἰ Τ-
Πλετοίν-
Οὐδ' εἰ Τ-
Γλωσσῶ-
Οὐδ' εἰ π-
Οὐ γδ
Εἰ μὴ τετ-
καὶ διή-
Ἡδ' ἀρετῆ-
καὶ διγῶ-
Ἐὼδ' ἢ
Ὅστις α-
Ναλεμέω-
Ψυχλῶ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταῖος Ἀρχιμβέρτου, Ἀάκων ἢ Μιλῆσιος, ἐλεγχο-
ποιός, καὶ αὐλητής, ὁν λόγος τοῖς μέλισσι χρησάμενον Ἀα-
κιδαιμονίοις πολεμικῶτας Μιελωίοις ὅππαρατετέροις
ποιήσασθαι ἢ παλαιάτατος, σύγχεον τοῖς ἐπὶ ἀκλιδεῖσι
σοφοῖς ἢ καὶ παλαιότεροι, ἢ κμαξε γυνῶ καὶ τῶν λέ Ολυμ-
πιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλι πολε-
μικήρια εἰς βιβλία εἰ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΡΥΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῶν πολεμικῆς ἀρετῆς.

ΤΚ αὐτὸ μνηστῆμιον, ἔτ' ἐν λόγῳ αἶδρα π-
δείλω, (σωίης)
Οὐτε ποσδῶν ἀρετῆς, ἔτε παλαίμοιο-
Οὐδ' εἰ Κυκλόπων μὲν ἔχοι μέγας τε
βίω τε,

Νικαῖον ἢ Δείον Ὀρνίμιον Βορέϊον
Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυλῶ χαριέστερος εἴη.
Πλωτοῖον ἢ Μίδειον καὶ Κινύραον πλέον.
Οὐδ' εἰ Τανταλίδειον Πέλοπος βασιλεύοντος εἴη.
Γλωσσῶν δ' Ἀδρήσου μελιγόγυρῳ ἔχοι
Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξα πλὴν Δούρειος ἀλκῆς.
Οὐ γὰρ αἴηρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
Εἰ μὴ τετραπὴ μὲν ὄρθον φόνον αἵματόεντα,
καὶ δῆτων ὄρερον τ' ἐγχεῖν ἰσάμενον.
Ἡδ' ἀρετῶν, τὸ δ' ἀεθλον ἐν αἰδρωποισαν ἀρετον
κάλλιστον τε φέρειν γίγνεται αἰδρὶ νέου.
Ξυῶν δ' ἑαυτὸν αὐτὸ πόλιν τε παντὶ τε δήμῳ,
Ὅστις αἴηρ διαβαῖ ἐν πορομάχοισι μὲν
Ναλεμῶς, ἀγχεῖς ἢ φυγῆς ὅππαρα τε λαδῆται,
Ψυχῶν καὶ θυμῶν πλήματα παρδέμενον.

Κκ η̅

Animè quo ad mortem obeuntem proximum virũ astã:

Hic vir bonus est in bello.

Statim verò hostium in fugas vertit phalanges

Asperas, suaque industria præliũ fluctus regit.

Ipsè aut in prima acie prostratus charam amittit vitam,

Ciuitatem, & populos & patrem honestans:

Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,

Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.

Hunc verò lugent pariter iuuenes, senè que,

Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsius prosequitur.

Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,

Itémque nepotes, & omne posterorum genus,

Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,

Sed quauis sub terra sit, manet immortalis,

Quem se fortiter gerentem manentémque, & pugnantem,

Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.

Quòd si effugerit sortem mortis longũ inducentis soporem,

Et victoria potitus splendidã gloriã pugna auferat:

Ipsum ex aquo omnes iuuenesque senesque colunt,

Multisque iucundis affectus ad Orcum abit.

Senescens autem inter ciues præcellit, neque quis illum

Ledere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.

Omnesque in sedibus iuuenes simul & æquales

Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.

Huius igitur virtutis ad summum peruenire nunc aliquis

Nitatur animo, non remittens bellum.

E I U S D E M:

aliã Callini.

Quandiu torpetis? quando strenuam habebitis animam

O iuuenes? an non veremini vicinos,

Ob tantam igitur auiam? In Pace autem vobis videmini

Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Hunc versum suppleuit Camerarius.

Quis statum aliquis arte in prælio hosti obtendat.

Et aliquis moriens ultimo iaculum emittat.

Θαρ
Ο
ΑΙ
Τ
Αὐτ
Α
Πο
Κ
Τὸν
Α
Κα
Κ
Οὐδ
Α
Ου
Γ
Εἰ
Ν
Πα
Η
Γ
Β
Πα
Ε
Τα
Π

Με
Ω
Ω
Η
*Ε
1

i astas:
vitam,
s,
equitur.
ri sunt,
phis,
nantem,
it.
soporem,
sferas:
illum
c aliqui

Θαρσύνῃ ἢ πεσῖν ἢ πλησίον αἰδρα παραστῶς.
 Οὗτος αἰὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
 Αἴψα ἢ δυσμύμων αἰδρῶν ἔτρεφε φάλαγγας
 Τρηχέας, αἰουδῆ τ' ἔχεδε κύμα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν ἑσπερίοισι πεσὼν φίλον ἄλεσε θυμὸν
 Ἀστὴρ κ' ἰλαοῖς, κ' πατέρ' ἄκλειστον.
 Πολλὰ διὰ σέρνοιο κ' ἀσπίδ' ὀμφαλοέσσης,
 Καὶ διὰ θώρηκος ὀφείδεν ἐπιλαυρῆσθαι.
 Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 Ἀργαλέω ἢ πύθω πᾶσα κέκηδε πόλις.
 Καὶ τύμβῳ κ' παύδες ἐν αἰθρώποισι ἀφίσσημοι,
 Καὶ παίδων παύδες κ' γῆθ' ἐξοπίσω.
 Οὐδὲ ποτε κλέθ' ἐδὴλόν ἄπο λυτῆς κ' ὄνομα ἄντι,
 Ἀλλ' ὑπὸ γῆς ὡρῶν γίγνεται ἀθάνατος,
 Οὐτὴν ἀφισβύοντα μένοντά τε, μαρνάμενον τε
 Τῆς πατρὸς κ' παίδων δούρῳ ἄρης ὀλέση.
 Εἰ ἢ φύγει μὲν κῆρα τανηλεγέθ' ἀνάτοιο,
 Νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὰν βύχθ' ἔλοισι
 Πάντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ παλαιοί,
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς αἰδῶν,
 Γηροέσκων δ' ἀσπίσι μεταπρῶφ' οὐδε τις αὐτὸν
 Βλάπτειν ἔτ' ἀφ' ἡλίου ἔτε δίκης ἐδέξεται.
 Πάντες δ' ἐν θάκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κρατ' αὐτῶν
 Εἴκουσ' ἐν χώρῃ, οἳ τε παλαιότεροι.
 Ταύτης νῦν τις αἰὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσται
 Πειραδῶν, θυμὸν μὴ μεδίεις πολέμου.

Τ ΟΥ ΑΥ Τ ΟΥ.

ἢ Καλλίνος.

man
mini
t.

Μέχρις τεύχεα τὰ κειθεῖν ἄλλο μὲν ἔξετε θυμῶν,
 Ὡ νέοι, κ' δ' ἀφ' αἰδῶν ἀμφιπυκνύοντας,
 Ὡ δὲ λίλυ μεδίντες, ἐν εἰρῶνῃ ἢ θουεῖτε
 Ἡδὲ, ἀπὸρ πόλεμῳ γαστῆρ' ἀπασαν ἔχει.
 * Εὐ νύ τις ἀσπίδα θέστω ἐναντιβίως πολεμίζων.
 Καὶ τις ἄπο θηήσκων ὕψεται ἀκονησάτω.

Kk ij

Honori enim est & ornamento viro pugnare
 Pro patria, & liberis, & tenera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem aderit, quancuncque
 Parca destinauerint. Sed age quispiam recta pergat
 Extensio in altum gladio, & sub scuto forte pebtus
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem effugere fat ale est
 Virum, neque si a maioribus immortalib. genus ducat,
 Sape quis elapsus e pugna sonituque telorum,
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit,
 Atque hic sane nec amicus est populo, nec gratus:
 Illu magnus & paruus deflent siquid passus fuerit.
 Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, viuentem vero instar semidei colit.
 Nam cor am intuentur illum velut turrim:
 Quippe solus multorum aquat facinora.

E I U S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est a nobis.
 Nec hominum turbam formiditis, aut metuatis,
 Quin recta quisque hostibus scutum obuertat
 Inuisam amisurus animam, mortisque nigrum,
 Sed solis splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quam graua sint Martis luctuosi opera.
 Nostis etiam impetum permolesti belli.
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Iuuenes, utrumque satis experti estis.
 Nam ex illis qui audent una persistentes
 Cominus in hostes aduersos impetum facere,
 Perpauci occidunt, retroque seruant populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurras mala, vir qui se turpiter dederit,

ΠΙ
 Τιμὴν τ
 Γῆς καὶ
 Δυσμενέ
 Μοῖρ
 Εἴθε
 Ἐλπί
 Οὐ γάρ
 Ἄνδρ
 Πολλὰ κ
 Εἴθε
 Ἄλλ' ὁ μ
 Τὸν δ
 Λαὸς γδ
 Ἐνὴ
 Ὡς δὲ γ
 Εἴθε

Ἄλλ' Ἡ
 Ἐπε
 Μυθ' α
 Ἰθις δ
 Εἴθε
 Ἄνδρ
 Ἰε γάρ
 Εὐ δ
 Καὶ μ
 Ὡς γάρ
 Ὅτι μὲν
 Εἴθε
 Πανεστ
 Ἰπσο
 Ὅτι δ
 Ὅτι

Τιμῆν τε γάρ βετι κῆ ἀγλαὸν αἰδρὶ μέχεσται
 Τῆς κεί κῆ πείδων, κουριδίς τ' ἀλόχῃς,
 Δυσμενίσιν θάνατον δέ ποτ' ἔασεται, ὁπώστε κεν δὴ
 Μοῖραμ ὅπι κλωσσοσ' ἀλλὰ τις ἰδίε ἴτω,
 Εἶχ' αἰασχάριμ, κῆ ἔσ' ἀσπίδ' ἄλκμμον ἦτορ
 Ἐλσας τὸ πρῶτον μηγνυμῶου πολέμου.
 Οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἰ μεριμῶν ὄβρι.
 Ἄνδρ', κῆ εἰ πρῶτόν ἢ γῆμ' ἀθανάτων.
 Πολλὰ κῆ δῆσιότητα φυγῶν κῆ δούπον ἀκόντων
 Ερχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν ἔμπας δύμα φίλ, οὐ ᾗ ποθῆγός
 Τὸν δ' ὀλίγος σενάχῃ κῆ μέγας, ἡ πᾶθη.
 Λαῶ γδ ξύμπαντι πόδος κρετερόφρον' αἰδρὸς
 Ὀνήσιοντος ζώων δ' ἀξία ἡμυδέων.
 Ως πρὶ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῶσιν,
 Ερδῆ γδ πολλῶν ἀξία μουῶ' ἰών.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ .

Ἄλλ' Ἡρακλῆ γδ ἀίκτητον γῆμ' ἐστῆ.
 Θαρσύντ' ἔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχῃ.
 Μηνδ' αἰδρῶν πληθύνει δὴμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε.
 Ἴθις δ' εἰς πρῶτόν κῆ ἀσπίδ' αἰὴρ ἔχετω,
 Εχθρὰ μὲν ψυχῆ δούμ, θανάτου ᾗ μελαίνας
 Αὐγῆσιν κῆρας ἡελίοιο φίλας.
 Ἴσε γάρ κως Ἀρέως πολυδικρῦτου ἔργ' ἀείδηλα.
 Εὐ δ' ὄργῳ ἔδῃητ' ἀργαλέου πολέμου.
 Καὶ μὲν φρυγόντων τῆ διακόντων τ' ἐχθῆσθε
 Ω νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κῆρον ἠλάσατε.
 Οἱ μὲν γδ τυλμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μῆροντας,
 Ες τ' αὐτῶν δῆλυ κῆ πρῶτόν κῆ ἰέναι,
 Πανρῶτερι θνητοῖσι, σάοισι ᾗ λαὸν ὀπίστω.
 Τρεσάστων δ' αἰδρῶν πᾶσ' ὀπόλωλ' ἀρετῆ.
 Οὐδ' εἰς δ' ἀπ' ὀποτε ταῦτα λέγων αἰούσεν ἔκαστε
 Οὐδ' αὐτ' αἰσχερὰ πᾶθη, γίγνη αἰδρὶ κενεῖ.

Κ κ ιη

que
rgas
s
educat,
idit,
erit,
t.
his.
gras
tis,
it,

Ignominiosum namque est tergum sauciare

Virī fugientis in aduerso pralio.

Turpe quoque est cadauer in puluere prostratum,

Atque tergo hasta e cuspide vulneratum.

Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede

Terra infixo, labia dentibus pramordens:

Femora & tibias infernè, nec non pectus humerósque,

Lati clypei umbone contegens.

Dextra verò manu validam hastam torqueat,

Terribilemque in capite cristam motet.

Fortia aggrediens facta discat bellare,

Nec à telis procul absit clypeum gerens.

Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta

Vel gladio percussurus, hostem capiat:

Et pedem pedi iungens, clypeumque clypeo admouens,

Nec non cristam cristam, galeamque aptans galeam,

Pectorique obuerso pectore contra hostem pugnet,

Vel gladij capulo, vel hasta pralonga arrepta.

Vos autem leuis armatura milites sub scutis aliunde alij

Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus,

Hastasque laues contorquete in hostes,

Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidat

Vir bonus, pro patria sua pugnans.

At si quis urbe sua pinguibusque aruis relictis

Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum:

Cum chara matre vagans, & sene parente,

Cumque paruulis filijs, & adolescentula uxore,

Intusus namque erit ad quoscunque peruenerit,

Indigentia victus & odiosa paupertate.

Genus suum infamat, & formam decoram turpat:

Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Π
Αρχαίο
Ανδρ
Αισχ
Νότι
Αμεί
Στη
Μνε
Ασπ
Δεξί
Κι
Ερ
Μη
Αμεί
Ηξί
Καί
Εν
Καί
Ηξί
Τμ
Π
Δε
Ταί

Τ
Α
Τ
Π
Π
Π
Χ
Α
Π

Αργαλέον γδ ὄπασθε μετάφρονόν βεσι δαΐζην
 Ανδρός φδύροντος δήτω εν πολέμω
 Αισχρός δ' ὅτι νέκις κατακείμεν εν κοινήσι
 Νώτον ὄπασθι ἀχμήν δούρος ἑλληκάρων.
 Αλλά τις δὲ διαβας ἰστέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
 Σπυριχθεὶς ὄπι γῆς χεῖρ ὀδοῦσιν σακῶν.
 Μηροῖς τε κνήμας ἔκαστω κὺ σέρνα κὺ ὤμοις
 Ασσίδ ὄρυειν γασεῖ καλυψάμεν.
 Δεξιτερῆ δ' ἐν χεῖρι πινασίτω ὄβριμον ἔχθ.
 Κινείτω ἕλκρον δελὸν ἕσθρ κεφαλῆς.
 Ερδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέδω πολεμίζην,
 Μιδ' ἐκτὸς βελέων ἔσάτω ἀσσίδ' ἔχων.
 Αλλά τις ἐχίς ἰόν, αὐτοχεδὸν ἔχρει μακρῶ
 Η ξίφει ἐτάζων δήτιον ἕσθρ' ἐλέτω.
 Καὶ ποδῶ ποπ' ποδὶ θεῖς κὺ ἕσθρ' ἀσσίδος ἀσσίδ' ἐρείσας,
 Εν δὲ λόφον τε λόφω κὺ κωῖδω κωῖνῆ,
 Καὶ σέρνον σέρνω πεπαληκῶν ἀνδρὶ μαχέδω,
 Η ξίφει κώπλω ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
 Τμεῖς δ' ὡ γυμνῆτες ἕσθρ' ἀσσίδος ἄλλοθεν ἄλλῃ
 Πτώσαντες μεγάλοις βάλλετε χερμαθῶις,
 Δέροσ' τε ξεροῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοῖς,
 Ταῖσπαινοπλίας πλησίον ἰστάμενοι.

n,
 ie pede
 rósque,
 mens,
 lea,
 t,
 a.
 aliunde alij

Τ Ο Υ . Α Υ Τ Ο Υ .

Τεθνάμεν γδ κελόν ὄπι φεσμάχοισι ποσάντα
 Ανδρ' ἀγαθόν, ὄπει ἢ πατεῖδι μαρνάμενον.
 Τλω δ' αὐτῆ φεσλιπόντα πόλιν κὺ πόνος ἀγρῶ
 Πτωχδίειν παύτων ἔσθρ' ἀνησῶτατον.
 Ηλαζόμενον σὺ μητεῖ φίλη κὺ πατεῖ γέροντι,
 Παισὶ ἔ σὺ μικροῖς κνερῶδῆ τ' ἀλόχω.
 Εχθρὸς μὲ γδ τοῖσι μετέσεται οἷς κεν ἰκνηται,
 Χρησομοσῶν τ' εἰκων κὺ συγρηῖ πενή.
 Αἰχρῆς τε χεῖρ κὺ δ' ἀγλαδὸν εἰδῶ ἐλέσθρ,
 Πᾶσα δ' ἀδομῖα κὺ κηκότης ἔπετα.

m:
 r:

Tandem sic errantem, hominem nulla decori cura

Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.

At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & pro liberâ

Moriamur, nequaquam vitæ parcentes.

O iuvenes, ardētē inuicem iuncti pugnate,

Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.

Sed magnum fortēque concipite animo impetum:

Nec pugnantes aduersus hostes vitæ rationem habete.

Veteranū aut, quorum genua non amplius sunt agilia,

Grandævū relictū ne fugite.

Turpe enim est, si in prima acie prostratus.

Laceat ante iuvenes vir senior,

Candidum iam habens caput, barbāque canam,

Animam efflans fortem in pulvere,

Cruenta charis manibus pudenda tegens,

(Qua oculis intueri & turpe & indignum est.)

Et denudatus corpore: iuuenibus autem in omnibus similis

Et pulchrum pubertatis florem habeat. (est)

Viri quidem mortalibus & mulieribus visu amabili

Est, vivus adhuc, strenuus. a. si in prima acie ceciderit.

Sed progressus ad pugnam quispiā maneat utroque pede

Terra infixo, labia dentibus præmordens.

EX SUIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
postremum his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis post bel-
lum Trojanum. Primus Iambos scripsit secundum
quosdam.

ΕΙΘ' ἔτω
Τίγυετ
Θυμὸς γί
Θνήσκ
Ω γέοι· α
Μινδῆ
Ἀλλὰ μέ
Μινδῆ
Τοῦς ὅ π
Μὴ κα
Αἰχρὸν γ
Κεῖθε
Ἡδὴ λδὸν
Θυμὸ.
Αἰμωτόε
(Αἰσχ
Καὶ χρο
Οφρ ἀ
Ἀνδρῶ π
Ζωὸς ἐ
Ἀλλὰ π
Σθνε

Σιμ
φεν ἐλεγ
ὁ κὶ 5' ἔ
κατὰ π

Εἴθ' ἔτιως ἀνδρὸς τοῖ ἀλωμῶν οὐδεμί' ἄρ' ἦ
 Τίγνεται, οὐτ' αἰδῶς εἰς ὀπίτω τελέθει.
 Θυμὸν γῆς παρ' εἰ δὲ μαχῶμεθα, κ' ἔπει παιδῶν
 Θνήσκουσιν, ψυχῶν μὲν ἐπιφειδόμενοι.
 Ὡ νεοὶ ἀλλὰ μὲν χεῖρα παρ' ἀλλήλοισι μίθοντες,
 Μὴδὲ φυγῆς ἀγχαρᾶς ἀρχετε, κηδὲ φόβου.
 Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε κ' ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 Μὴδὲ φιλοφύχεσθ' αἰδέεσθαι μετ' ἀνδρῶν.
 Τοῖς δ' ἢ παλαιότεροις, ἂν ἐκείν' ἰσχύωσιν ἐλαφροῖς,
 Μὴ καταλείποντες φέδ' ἔχοντες τὰς χειραοῖς.
 Αἰχρὸν γὰρ δὴ τῷτο μὲν παρμαχίσι πεσόντα
 Κείθεσσι παρ' ἄλλων αἰδέεσθαι παλαιότερον,
 Ἡδὴ λυκὸν ἔχοντα κάρη, πολὺν δ' ἔχοντι γυμνασίον,
 Θυμὸς δ' ὀποπνεῖοντ' ἀλκιμον ἐν κοίτη,
 Αἵματόεντ' αἰδοῖα φίλας ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (Αἰσχεῖται γὰρ ὄφθαλμοῖς κ' νευροσπῆτον ἰδεῖν.)
 Καὶ χεῖρα γυμνωθέντα νεοῖσι δ' παύτ' ἐπέσεικεν,
 Ὅφρα ἄρα τ' ἤσθης ἀγλαὸν αἰδέεσθαι ἔχη.
 Ἀνδρῶν μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἔρατὸς δ' ἡμῶν
 Ζωὸς ἐὼν, κελὸς δ' ἐν παρμαχίσι πεσόν.
 Ἀλλὰ τίς οὐ διαβάς μιν ἐπὶ ποσσὶν ἀμφοτέρωσιν
 Σπινθερεῖς ὅτι γῆς, χεῖρα δ' ἔδδυσεν δακνῶν.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΓΙΑΔ,
Περὶ Σιμωνίδου,

Σιμωνίδης, Κεῖνεω, Αμορῆν, ἰαμβόχορο. ἔγρα-
 ψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίῳσι β. ἰαμβοῖς. γέγονε δ' ἢ καὶ αὐτὸς μὲν
 ἢ καὶ σ' ἐπὶ τῶν περὶ κωμῶν, ἔγραψεν ἰαμβοῖς παρ' αὐτὸς
 κατὰ πῖνα.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

AVTHORVM,

QVORVM POEMATA HOC

ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus,

THEOGNIS Megarenfis, pag. 7
Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78

PHO CYLIDES, pag. 101

Versus Phocylidi attributi tum apud Athenzum
tum apud Stobzum, pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124.

PITHAGORÆ carmina aurea, pag. 122

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131

Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 142

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag. 147

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. & 160

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158

Gnomica eiusdem in mortem, pag. 160

RHIANI, de imprudentia, pag. 171

EX INAVMACHI scriptis sententiæ

pag
Eiusd

PANT

Ex OR

MIMM

Epigr

LINI

CALLI

EVENI

ERAT

MENE

POSID

METR

TIMOC

HOS

tur Sena

Poëtaru

hæc fun

Amantem,

Amicis

Amum,

I N D E X.

	pag.173	Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag.176
		PANTASIDIS in incontinentiam,	177
		Ex ORPHEO , de Deo,	181
		MIMNERMI de vita quòd breuis sit,	184
pag.7		Epigrammata eiusdem,	187
pag.78		LINI in prudentiam & Spem,	189. & 191
		CALLIMACHI nonnulla,	191
pag.101		EVENI Parj sententiæ,	193
Athenzum		ERATOSTHENIS Cyrenat,	195
pag.112		MENECRATIS Comici,	197
Amerpa-		POSIDIPI Cassandrj,	ibid. & 203
pag.124.		METRODORI Atheniensis,	199
pag.122		TIMOCLIS Comici,	ibidem, & 267
V. Amer-			

one , tum
 pag.144
 pag.144
 pag.144
 pag.144
 ag.157. & 160

HOS AVTORES INSEQUI-
 tur Senariorum libellus , continens diuerforum
 Poëtarum sententias singulares : quarum capita
 hæc sunt.

	I N	<i>Artem,</i>	226
	<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i> 226
pag.157	<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Auaritiam,</i> 224
pag.160	<i>Animum,</i>	352	<i>Audaciam,</i> 226
pag.170			
is sententia			

INDEX.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto</i>	208
<i>DE</i>		<i>Iuventute,</i>	218
<i>Bonus viri,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	216	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Mærorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fœlicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nouercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria.</i>	228	<i>Pieiate,</i>	211
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
224		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

Regem,
Resum,
Sanitate
Senectute
Struos,
Silentium,
Somnum,
Spem,

ADD
cum f
veteri
ca, ab

PHILE
Poëta f

ALEXI
AMPHI
ANAX
ANTIP
APOLL
DIPHIL
MENAI
IODOT

I N D E X.

208			<i>Superbiam,</i>	228
218	<i>Regem,</i>	202	<i>D E</i>	
	<i>Resum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214. 234
210			<i>Tolerantia,</i>	228
218	<i>Sanitatem,</i>	228	<i>D E</i>	
220	<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i>	202
214	<i>Seruos,</i>	210	<i>Vita,</i>	202. 212
	<i>Silentium,</i>	226	<i>Vituperio,</i>	234
214	<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i>	212
234	<i>Spem,</i>	210	<i>Virtute,</i>	200

Ex Io. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM
cum superioribus argumenti nonnulla ex
veterum Comicorum fragmentis Gnomi-
ca, ab H. Stephano versibus expressa.

216				
212	<i>P H I L E M O N I S</i>	qui nouæ seu mediæ Comædiæ		
224	Poëta fuit,		235	
216				
	<i>A L E X I D I S</i>	<i>Thurij</i>	240	
206	<i>A M P H I D I S</i>	<i>Atheniensis,</i>	242	
222	<i>A N A X A N D R I D I S</i>	<i>Rhodijs,</i>	243	
200	<i>A N T I P H A N I S</i>	<i>Carystij,</i>	244	
211	<i>A P O L L O D O R I</i>	<i>Geloi,</i>	248	
218	<i>D I P H I L I</i>	<i>Sinopensis,</i>	249	
208	<i>M E N A N D R I</i>	<i>Atheniensis,</i>	250	
212	<i>D I O D O R I</i>	<i>Sinopensis,</i>	258	
232				
214				

INDEX.

EUBULI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHERECRATIS <i>Atheniensis,</i>	261
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	265
ERIPHI	265
CLEARCHI,	207

FINIS.